

ταγματάρχης ἀπεκρίθη ὅτι ὁ σηματοφόρος περικυκλώθη καὶ ἐφονεύθη ἐν τῷ μέσῳ τῆς σφοδρότερης συμπλοκῆς, ὅτι δὲν παρετηρήθη ἡ πτώσις του ἕνεκα τοῦ καπνοῦ, καὶ ὅτι τὸ τάγμα, θέλον νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν ἀπώλειαν αὐτὴν ὅταν τὴν παρετήρησεν, ὥρμησε κατὰ δύο ῥωσικῶν ταγμάτων, ἐκυρίευσεν παρ' αὐτῶν δύο σημαίας ἃς προσφέρει εὐλαβῶς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ἐλπίζον ὅτι ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης θὰ τῷ ἀποδώσῃ ἕτερον ἀετὸν πρὸς ἀνταλλαγὴν. Ὁ Ναπολέων διέταξε νὰ ὀρκισθῶσιν οἱ στρατιῶται ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν παρετήρησεν τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀετοῦ των καὶ ὅτι ἐάν τὴν παρετήρουν ἤθελον ἄπαντες θυσίασθαι τὴν ζωὴν των, ὅπως τὸν ἀναλάβωσι· «διότι ὁ ἀπολέσας τὸν ἀετὸν του στρατιωτικῆς ἀπώλεσε τὸ πᾶν», προσέθηκεν ὁ αὐτοκράτωρ. «Τὸ ὁμνύομεν, ἀνέκραξεν ἅπαν τὸ σύνταγμα καὶ ὁμνύομεν ἐπίσης νὰ ὑπερασπισθῶμεν τὸν ἀετὸν ὃν θὰ μᾶς δώσετε μετὰ τῆς αὐτῆς ἀνδρείας μεθ' ἧς ἐκυριεύσαμεν τὰς δύο ταύτας ῥωσικὰς σημαίας.» «Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, λέγει ὁ αὐτοκράτωρ θὰ σᾶς ἀποδώσω τὸν ἀετὸν σας.»

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

N. K. ΓΟΥΛΙΜΗΣ

Δοξαῖς τοῦ Πυροβολικοῦ.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΕΡΩΣ ΤΟΥ ΑΛΦΡΕΔΟΥ ΜΥΣΣΕ

Ὁ πρῶτος ἔρως τοῦ Ἀλφρέδου Μυσσέ χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1814· ἔρως παιδικὸς μὲν ἀλλὰ βαθύτατος, καίτοι μετεβλήθη εἰς φιλίαν πολὺν καιρὸν πρὸ τῆς ἡλικίας τῶν ἀληθῶν ἐρώτων. Ὁ ποιητὴς δὲν ἦτο ἀκόμη τετραετής, ὅτε εἶδε παρὰ τῇ μητρί του νεάνιδα, ἣν δὲν ἐγνώριζεν. Ἦρχετο αὕτη ἐκ Λιέγης, ἀνηκούσης τότε εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ διηγεῖτο τὰς περιπετείας τῆς ἐπιδρομῆς τοῦ ξενικοῦ στρατοῦ, καὶ τὸν ἀντίκτυπον ὃν ἠσθάνθησαν ἐν Λιέγῃ, ἔνθα ὁ πατὴρ τῆς ἦτο δικαστὴς τῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ διήγησις ἦτο λίαν συγκινητικὴ, ἡ δὲ διηγούμενη ἐξεφράζετο μετὰ πολλῆς χάριτος. Τὸ παιδίον ἐξεπλάγη, ἐκ δὲ τοῦ ἀνακλίντρου, ἔνθα ἐκάθητο ἐν μέσῳ τῶν ἀθυρμάτων του, ἠκροάσθη μετὰ μεγάλης προσοχῆς, ἄχρι τέλους, εἴτα ἐγεγρῆν ἐπλησίασεν καὶ ἠρώτησε τὸ ὄνομα τῆς νεάνιδος :

— Εἶναι, εἶπον αὐτῷ, ἐξαδέλφη σου, καὶ ὀνομάζεται Κλαιλία.

— Ἀ! εἶναι ἰδική μου, ἀνέκραξε τὸ παιδίον. Τὴν λαμβάνω λοιπὸν καὶ δὲν τὴν ἀφίνω πλέον.

Καὶ πράγματι, καθίσαν πλησίον τῆς, τὴν ἠνάγκασεν νὰ διηγηθῇ αὐτῷ, πλὴν τῆς ιστορίας ἐκ τῆς εἰσβολῆς πολέμου καὶ τῆς εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπανόδου, πλείστοις ἄλλους μύθους,

οὓς ἐκείνη ἐπενόει πρὸς χάριν του μετὰ θελκτικῆς γονιμότητος.

Ὁ Ἀλφρέδος δὲν ἠδύνατο νὰ ζήσῃ ἔκτοτε ἄνευ τῆς ἐξαδέλφης του Κλαιλίας. Μόλις ἔβλεπεν αὐτὴν εἰσερχομένην εἰς τὴν οἰκίαν, τὴν ὠδήγει εἰς τινὰ γωνίαν, λέγων αὐτῇ: «Καὶ εἴπετε τί; . . .» Τοῦτο ἦτο τὸ σύνθημα τῶν διηγήσεων, αἵτινες δὲν ἐτελείωνον πλέον καὶ ἃς οὐδέποτε ἐβαρύνετο. Ἐπὶ τέλους, ἐζήτησε τὴν ἐξαδέλφην του εἰς γάμον, σπουδαιότερον ἢ ὅσον ἠδύνατο νὰ ὑποθέσῃ. Καὶ ἐπειδὴ προσεποιηθῆσαν ὅτι συγκατετίθεντο εἰς τὸν γάμον τοῦτον, ἀπήτησε παρ' αὐτῶν τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ μετέβαινον μαζί εἰς τοῦ ἐφημερίου, μόλις αὐτὸς ἤθελε φθάσῃ εἰς ἡλικίαν. Τῆς ὑπόσχεσεως δὲ ταύτης δοθείσης, ἐπίστευσε μὲ τὰ σωστά του ὅτι ἦτο σύζυγός της. «Ὅτε δὲ ἡ Κλαιλία ἐδέξασεν ἡ ἀναχωρήσῃ μετὰ τῶν γονέων τῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν, βαθέως ἠσθάνθη ὁ μικρὸς Ἀλφρέδος τὸν χωρισμὸν, ἄφθονα χύσας δάκρυα. Τότε δὲ καὶ οἱ οἰκεῖοι αὐτοῦ ἐνόησαν ὅτι ἡ κλίσις ἐκείνη τοῦ παιδὸς εἶχεν ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ βικίου πάθους.

«Μὴ μὲ λησμονήσης! ἔλεγεν αὐτῷ ἡ ἐξαδέλφη του ἀναχωροῦσα.

— Νὰ σὲ λησμονήσω! ἀπήντα τὸ παιδίον. Καὶ δὲν ἠξεύρεις λοιπὸν ὅτι τὸ ὄνομά σου εἶναι χαραγμένον εἰς τὴν καρδίαν μου μὲ μαχαίρι!

Ὅπως δὲ δύναται ταχέως νὰ γράφῃ εἰς τὴν σύζυγόν του, ἠσχολήθη μετ' ἀπιστεῦτου ζέσεως εἰς τὴν γραφὴν καὶ τὴν ἀνάγνωσιν.

Ὅτε ἡ νέα ἐξαδέλφη ἔλαβεν ἄλλον σύζυγον, ἡλικίας ὠριμότερας, ὡς εἰκός, ἠναγκάσθησαν νὰ τηρήσωσι τοῦτο μυστικὸν ἀπὸ τῶν Ἀλφρέδου καὶ νὰ εἰδοποιήσωσι περὶ τούτου πάντας τοὺς γνωρίμους των. Ἡμέραν τινὰ εἰς τούτων λησμονήσας τὴν σύστασιν, ἤρξατο νὰ ὁμιλῇ περὶ τῆς κυρίας Μουλέν — τοῦτο ἦτο τὸ νέον ὄνομα τῆς Κλαιλίας. — Ὁ παῖς ὥρμησεν εἰς τὸ μέσον τῶν συνομιλούντων καὶ εἶπε :

«Περὶ τίνος ὁμιλεῖτε; Ποῦ εἶναι ἡ κυρία Μουλέν;

— Αὕτη εἶναι!» ἀπήντησαν δείξαντες νεανρὰν γυναῖκα, ἄγνωστον αὐτῷ, ἣτις εὗρεθῇ ἐκεῖ λίαν καταλλήλως.

Ὁ παῖς παρετήρησε τὴν ἄγνωστον μετὰ προσοχῆς, εἴτα ἐπανῆλθεν εἰς τὰ ἀθυρμάτα του. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ὁ νέος ἐξαδελφός Μουλέν ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν.

«Εἶδον τὴν σύζυγόν σας, εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἀλφρέδος. Δὲν εἶναι ἄσχημη· ἀλλ' ἀγαπῶ καλλίτερον τὴν ἰδικήν μου.

Τὸ μυστικὸν οὕτως ἐτηρήθη ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ἐπὶ τέλους, ὅτε αἱ σπουδαῖαι ἀσχολίαι τῆς ἐκπαιδευσεως του καὶ αἱ μέριμναι τοῦ σχολείου μετέβαλον τὸν βρῶν τῶν ἰδεῶν αὐτοῦ, ὁ Ἀλφρέ-

δος ἔμαθεν ὅτι ἡ ἐξαδέλφη του δὲν ἠδυνήθη νὰ περιμείνῃ ὅπως τὸν νυμφευθῇ. Μετὰ τὴν πρῶτην ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν, ἦν ἐποίησεν αὐτῷ ἡ ἀποκαλύψις αὕτη, ἠρώτησε τρέμων ἀν' ἦτο δυνάτον ἡ Κλαιλία νὰ τὸν περιπαίξῃ. "Οτε δὲ τῷ εἶπον ὅτι ἐξηκολουθεῖ νὰ τὸν ἀγαπᾷ ὡς μικρότερον ἀδελφόν της, ἡσύχασεν. Σκεφθεὶς δ' ἐπὶ μικρόν, ἀπήντησε: « Ἔστω, ἀρκοῦμαι καὶ εἰς τοῦτο » ὥσανεὶ ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ τὴν μεταξὺ συζύγου καὶ ἀδελφῆς διαφορὰν.

Ἡ κυρία Μουλὲν μετὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς καὶ τῶν τέκνων, κατῴκουν ἐν Clermont - en Beauvoisis, διετέλει δὲ οὔσα εἰς στενὰς σχέσεις μετὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ ποιητοῦ, καὶ τοῦτο οὐ μόνον διὰ τὴν συγγένειαν, ἀλλὰ καὶ ἕνεκα ταυτότητος συμφερόντων. Αἰφνης, τῷ 1836, ἐπῆλθε μεταξὺ αὐτῶν διάστας, ἕνεκα ὑποθέσεων τινων. Προέβησαν εἰς δριμείας ἀντεγκλήσεις, καὶ ἐφθασαν μέχρι δικαστηρίων. Ὁ Ἀλφρέδος πληροφορηθεὶς ταῦτα ἀνέρχεται εἰς τὸ λεωφορεῖον καὶ μεταβαίνει εἰς Κλερμόντ. Εἰσέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἐξαδέλφης του χωρὶς ν' ἀναγγελθῇ. Ἀμφότεροι ἤρχισαν νὰ κλαίου· ἐνηγκαλίσθησαν, καὶ ἡ δίκη ἐλησμονήθη. Ἐκτοτε αἱ μεταξὺ τῶν δύο οἰκογενειῶν σχέσεις δὲν ἐταράχθησαν πλέον. Ὁ Ἀλφρέδος εἶχε μεγάλην πεποίθησιν εἰς τὴν καλαισθησίαν καὶ τὴν κρίσιν τῆς ἐξαδέλφης του Κλαιλίας· αὕτη μετέβη εἰς Παρίσιους τῷ 1852, ὅπως παρευρεθῇ εἰς τὴν ἐν τῇ ἀκαδημίᾳ ὑποδοχὴν του. Τὴν δὲ τελευταίαν φορὰν, καθ' ἣν εἶδον ἀλλήλους, ἔλεγεν αὐτῇ: « Ὅταν ἐκδοθῶσι τὰ ἔργα μου εἰς μέγα σχῆμα καὶ καλὸν χάρτην, θὰ σοὶ προσφέρω ἐν ἀντίτυπον δεδεμένον διὰ λευκῆς περιγαμνῆς μετὰ χρυσῆς γραμμῆς, ὡς ἐχέγγυον τῆς ἐνούσης ἡμᾶς φιλίας ».

Ταῦτα κατὰ τὸν ἀδελφόν του ποιητοῦ Παῦλον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΔΑ ΓΕΩΡΓΙΟΝ

Στὸ γαλανό μας πέλαγος τὸ νησοστολισμένο
βαθεῖα βαθεῖα ἓνα σπαθὶ ἀστράφτει μαγευμένο.
Δόξα καὶ Νίκη τῶχουνε μαζί σφυροκοπήσῃ,
ἀπὸ ἥρωαν ἄρματα τὸ ἔχουν συγκολλήσῃ.
Εἶνε βαρὺ, ἀσκήνωτο· ἡ δόξα τὸ βαραίνει.
Κάθε πετράδι 'στὴ λαβὴ τὴν διαμαντοδεμένην
εἰν ἥρωος θαλασσινοῦ ἄθανατο ἀστέρι,
εἰν ἐν' ἀπὸ τὰ ἐνδοξα τῶν θαλασσῶν μας μέρη.
Τὸ ναυορίζει μουσικὴ κρυφῇ 'στὰ καταχθόνια,
ποῦ ἔρχεται ἀπ' τὰ παλῆα ἡρωικά μας χρόνια.
Μέσα σὲ ὄνειρα χρυσᾷ κοιμᾶται καὶ προσμένει
πότε θὰ νοιώσῃ 'στὴ λαβὴ παλάμη ἀντρεωμένη.
Ἄν πέσῃς καὶ τὸ πάρης Σὺ ἀπ' τὰ ὑγρὰ σκοτάδια,
κορῶνα θὰ σοὺ γίνουεν τ' ἀτίμητα πετράδια.
Ἀπὸ τὰ μνήματα βοᾷ χαρᾶς ὁ ἀντιλαλήσῃ,
κ' ἡ θάλασσά μας ναύαρχο θεὰ σὲ χαιρετήσῃ.
Ἐμπρὸς εἰς τοὺς ὠκεανούς εἶνε αὕτη λεχάνη,
μὰ ἡ δόξα της ὠκεανούς νὰ ξεχειλίσῃ φθάνει.

Κάθε νησὶ καὶ βράχος της καὶ κύμ' ἀργυρωμένο
καὶ κάθε περιγιάλι της εἶνε στεφανωμένο.
Ἄγιασμα ἡ ἄγνη της, θυμίαμα τ' ἄγερι,
ποῦ ψαλμοῦδι' ἀπ' τὸν ναὸν τοῦ παρελθόντος φέρει.
Εἶνε τῆς νίκης τὸ κλειδί, τοῦ μέλλοντος ἡ πύλη·
ἀπὸ αὐτὴν ὁ ἥλιος τῆς δόξης θ' ἀνατείλῃ.
"Ο,τι ὠραῖον ἔχομεν καὶ ὅτι δοξασμένο,
ἐμπιστευόμεθα εἰς σέ, παιδί ἀγαπημένο.
Ἀγάπησε τὰ παλαιὰ μὲ ὅλη τὴν καρδίᾳ σου,
οἱ πόθοι μας, τὰ ὄνειρα ἅς γίνουεν ὄνειρά σου!
Πηγάζει ἀπ' τοὺς κόλπους των οὐράνια εὐλογία,
πηγάζει ἐνθουσιασμός καὶ δύναμις ἁγία,
Ποῦ πότισεν ἓνα καιρὸ πικρὸ, σκοτεινιασμένο
τὸ δένδρο τῆς ἐλευθερίας ποῦ ἴταν μαρμαμένο,
κ' ἐκεῖνο ἀνθοβόλησε κ' ἐπέταξε κλωνάρια
κ' ἐσκέπασε τῆς 'λευθερίας γενναῖα παλληκάρια.
Αὐτό, αὐτὸ τὸ βάπτισμα 'στὴ νιότη σου νὰ δώσῃς,
κάθε σου σκέψι μὲ φωτιά καὶ σίδερο νὰ ζώσῃς,
καθὼς εἰς βασιλόπουλο νὰ σκέπτεται ταιριάζει,
ποῦ ἡ πατρίς του εἰς καιροὺς ἀνεμοζάλης κράζει.
Τ' ἄνθη ποῦ θὰ στολίζουεν τὴ νιότην σου ὄψι,
ἀπὸ ἥρωαν στέφανα τὸ χέρι σου ἅς κόψῃ.
Αὐτὰ νὰ ἔχῃς πάντοτε στολίσματά σου μόνα,
καὶ μόνῃ ἐρωμένη σου τῆς δόξης τὴν εἰκόνα.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΣ.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

Κατὰ τινα νεωτάτην ἀπαρίθμησην ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐν ταῖς Ἠνωμέναις πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς βιούτων ἰθαγενῶν Ἰνδῶν ἀνέρχεται νῦν εἰς 247,671. Τούτων 82,000 δέχονται νὰ ἐκπολιτισθῶσιν, οἱ δὲ λοιποὶ διάγουσι τὸν συνήθη νομαδικὸν βίον τῶν ἀγρίων. Ἡ Ἀμερικανικὴ κυβέρνησις συντηρεῖ 15 σχολεῖα πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν Ἰνδῶν, ἐξ ὧν 33 χιλιάδες περίπου ἀναγινώσκουσι τὴν ἀγγλικήν.

— Ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Βρυξελλῶν κατὰ τὸ λήγον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἦσαν ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν φοιτητῶν εἴκοσι καὶ μία κόραι. Τούτων 7 μὲν ἐσπούδαζον φυσικὰς ἐπιστήμας, 3 ἱατρικὴν, 10 φαρμακευτικὴν καὶ μία φιλοσοφίαν. Ἀφ' οὗτο τὰ βελγικὰ δικαστήρια ἀπεφάσισαν νὰ μὴ δέχωνται γυναῖκας δικηγόρους πᾶσαι αἱ σπουδάζουσαι νομικὰ διέκοψαν τὰς σπουδὰς των.

— Ὁ ἐσχάτως ἀποθανὼν Γερμανὸς ποιητὴς Χάμερλιχ, ὁ γνωστὸς εἰς τὸ ἐλληνικὸν δημόσιον ἐκ τῆς ὑπὸ κ. Λυσάνδρου Χατζηκώστα φιλοπονηθείσης μεταφράσεως τοῦ μυθιστορήματός του Ἀσπασίας, κατέλιπε πολλὰ ἀνέκδοτα ἔργα, οἷον λυρικά ποιήματα, ἡμερολόγια, ἐπιφυλλίδας, ἐπιστολάς κλπ. καὶ μέγα φιλοσοφικὸν σύγγραμμα, εἰς οὗ τὴν σύνταξιν ἀπὸ εἰκοσαετίας ἡσχολεῖτο.

— Παρασκευάζεται ἐν Μόσχᾳ ὀγδόη ἐκδόσις πάντων τῶν ἔργων τοῦ Λέοντος Τολστόϊ. Τῆς ἐκδόσεως ταύτης τόμοι τινὲς θὰ τυπωθῶσιν εἰς 15 χιλ. ἀντίτυπων, οἱ δὲ περιέχοντες τὰ μυθιστορήματα «Πόλεμος καὶ εἰρήνη» καὶ «Ἄννα Καρενίνα» εἰς 30 χιλ.

— Ἀμερικανὸς τις ἱεραπόστολος ἐν Κορέᾳ, ὀνόματι Heron, κατεδικάσθη εἰς θάνατον, ὡς προσηλυτίσας Κορεάτας τινὰς εἰς τὸν Χριστιανισμόν.

— Τὸ ἐν Νυρεμβέργῃ Γερμανικὸν μουσεῖον ἡγά-